

Σε αναμονή του Μεσσία (1) - Η Δημιουργία

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Κόσμος σημαίνει στολίδι. Και κάθε στολίδι, όπως και το πιο απλό πράγμα, έχει τον τεχνίτη, τον κατασκευαστή, το δημιουργό του. Ο Δημιουργός αυτού του απέραντου, πολύπλοκου, πανέμορφου κόσμου μας είναι ο Θεός, που τα έπλασε όλα «καλά λίαν» (πολύ καλά), όπως λέει η Αγία Γραφή, με τάξη και αρμονία, να δουλεύουν ρολόι, όπως θα λέγαμε εμείς, κάτω από τη δική του διαρκή πρόνοια και φροντίδα. Και χρειάζεται άπειρη αγάπη για να φτιάξεις και να μπορείς να συντηρείς ένα τέτοιο κόσμημα, τον κόσμο ολόκληρο. Και γι' αυτό ο Θεός είναι Αγάπη.

Αυτός, λοιπόν, ο παντοδύναμος και πάνσοφος Θεός, που υπήρχε από πάντα, γιατί δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος, δεν χρειάστηκε συνεργεία, μελέτες και σχέδια ούτε καν υλικά, για να πραγματοποιήσει αυτό που θέλησε. Ούτε με το χρόνο... είχε πρόβλημα, αφού χίλια χρόνια για τον Θεό είναι σαν μια ημέρα και μία ημέρα σαν χίλια χρόνια. Όλα τα έφτιαξε από το μηδέν, από το τίποτε, με μόνο τον Λόγο Του. Τα πάντα, με κάθε λεπτομέρεια, ήταν στο πάνσοφο νου του Θεού και στη γεμάτη και γινόταν. Τόσο δυνατός και δημιουργικός είναι ο

Έτσι άρχισε το θαύμα της Δημιουργίας εκεί που ήταν

χάος και σκοτάδι. Και είπε ο Θεός: «Γενηθήτω φως» (Να γίνει φως). Κι αμέσως δημιουργήθηκε το φως. Ξεχώρισε από το σκοτάδι, έγινε η μέρα και η νύχτα, δημιουργήθηκαν τα αστέρια, ο ήλιος, η σελήνη, η γη μας. Στην αρχή η γη ήταν νερό· είπαμε σήμερα· είπε ο Θεός και ξεχώρισε η ατμόσφαιρα από τα νερά που ήταν στην επιφάνειά της, μετά

δημιουργήθηκαν οι θάλασσες και φάνηκε η ξηρά.

Δημιουργήθηκαν διάφορα είδη φυτών και ζώων, στη θάλασσα και την ξηρά, και πτηνά να πετούν στον αέρα. Όταν τελείωσε η δημιουργία, είδε ο Θεός ότι όλα ήταν πολύ καλά και τα ευλόγησε.

Στη συνέχεια ο Τριαδικός Θεός είπε: «Ας δημιουργήσουμε τώρα τον άνθρωπο, σύμφωνα με τη δική μας εικόνα και να έχει την δυνατότητα να μοιάσει σ' εμάς. Αυτός θα είναι ο άρχοντας και κύριος όλων όσων υπάρχουν πάνω στη γη». Ο Θεός μιλούσε στον πληθυντικό, γιατί είναι Τριαδικός, δηλαδή Ένας, αλλά τρία Πρόσωπα (Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα), που έχουν τέλεια αγάπη και συνεννόηση μεταξύ τους. Βέβαια, ο Θεός δεν είχε ανάγκη από παρέα, αλλά έπλασε τον άνθρωπο από αγάπη και μόνο, για να απολαμβάνει κι αυτός, ως λογικό πλάσμα, την αγάπη και το μεγαλείο της Αγίας Τριάδας αιώνια, αν το θελήσει. Γιατί ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο ελεύθερο να διαλέξει το καλό ή το κακό, να ζήσει με τον Θεό ή χωρίς

Όταν λοιπόν ο Θεός έπλασε τον πρώτο

άνθρωπο, τον Αδάμ, με ιδιαίτερη φροντίδα, «αφού πήρε χρώμα από τη γη», του εμφύσησε ζωή από το δικό του Πνεύμα και του έδωσε αθάνατη ψυχή. Σκέφθηκε κατόπιν να του δώσει και μια σύντροφο, την Εύα, γιατί του φάνηκε πως δεν ήταν καλό να είναι μόνος. Τον κοίμισε λοιπόν και πήρε από την πλευρά του και δημιούργησε τη γυναίκα. Ζούσαν κι οι δυο στον Παράδεισο (κήπο), όπου τους έβαλε για να τον απολαμβάνουν, να εργάζονται και να τον φυλάγουν. Για να τους δοκιμάσει, τους έδωσε μια εντολή μόνο: «Να μη φάνε καρπό από το δέντρο της Γνώσεως του Καλού και του Κακού».

Όταν τελείωσαν οι έξι μέρες της δημιουργίας, ο Θεός αναπαύθηκε, ευλόγησε την έβδομη μέρα και όρισε η μέρα αυτή να είναι αφιερωμένη στο Θεό.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

